

พายุมา

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

เทศน์พระ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมนะ ฟังธรรมเพื่อให้หัวใจเป็นธรรมใจ หัวใจของเรา เห็นใหม่ เราพยายามฝึกฝนกันให้หัวใจเป็นธรรม ถ้าหัวใจเป็นธรรมแล้วเนี่ยเราจะมีความสุข มีความสุข มีความสงบ รู้เท่าทันโลกหมด นี่สามโลกธาตุ เห็นใหม่ จิตนี้กลั่นออกมาจากอริยสัจ พ้นออกไปจากสามโลกธาตุ หลวงตาท่านเปรียบเหมือนมังกร มันอยู่กลางอวกาศ มันครอบทั้งสามโลกธาตุ สามโลกธาตุมันยังกว้างกว่าไม่เท่าสัจใจที่เป็นธรรม แล้วใจเป็นธรรมอย่างนั้นมันจะมีอะไรเข้ามาเจือปนในใจดวงนั้น

ใจดวงนั้น เห็นใหม่ ฟังธรรม ๆ เพื่อให้ใจเราเป็นธรรมใจ แต่ใจมันไม่เป็นธรรม มันไปจำความว่าเป็นธรรมมาได้ พอจำมาได้มันอยู่ข้างนอก คำว่าอยู่ข้างนอกมันก็คิดเอาเอง จินตนาการเอาเอง แต่จิตใจของเรากิเลสทั้งตัว เป็นกิเลสทั้งนั้น กิเลสตัดหาความทะยานอยาก ใจ กันตัวเองออกไป กันตัวเอง ตัวเองเป็นตัวตนของเรา เห็นใหม่ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ตัวตนของเรา ถ้าตัวตนของเรา ตัวตนของเราเป็นธรรม เป็นธรรมเราต้องฟังธรรม ๆ เพื่อประพฤติปฏิบัติขึ้นมาให้เป็นธรรม ถ้าเป็นธรรมในใจของเรา เห็นใหม่ ถ้าใจมันเป็นธรรม นี่สิ่งใดบ้างที่มันจะมีอำนาจเหนือธรรมดวงนั้นละ ถ้าธรรมดวงนั้นมันมีคุณค่ามาก นี่ฟังธรรม ๆ มาให้หัวใจของเรามันเป็นธรรม เป็นธรรมขึ้นมา ๆ จากการประพฤติปฏิบัติ ไม่ใช่เป็นขึ้นมาจากการฟัง

แต่การฟังนี่เป็นการปฏิบัติอันเอกของการประพฤติปฏิบัติ เป็นทางปฏิบัติอันเอกนะ อันเอกคือแนวทางใจ นี่ที่การศึกษา ๆ ปริยตินี้เขาว่าศึกษาปริยัติต้องมีการศึกษา โลกนี้เจริญด้วยปัญญา โลกนี้เจริญด้วยปัญญาของคน ปัญญาของคนคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาทุก ๆ อย่างด้วยปัญญา วิกฤตการณ์ต่าง ๆ ก็แก้ไขกันด้วยสติด้วยปัญญา แต่ปัญญาอย่างนั้นโลกียปัญญา ปัญญาทางโลก นี่โลกเจริญด้วยปัญญา ปัญญาการก่อสร้าง ปัญญาการก่อร่างสร้างตัว ปัญญาการก่อร่างขึ้นมาให้เป็นสมบัติ ให้ไปยึดติด ให้ไปยึดตัวของกู นี่เป็นของกู เป็นตัวกู เป็นสัจจะของกู เป็นผลงานของกู เป็นความยิ่งใหญ่ของกู นี่มันปัญญาอะไรนะ

ถ้าปัญญาๆ ปัญญาของเรา เห็นไหม ปัญญาของเราปัญญาลบล้างตัวตน อย่างเช่นใน หลวง ในหลวงท่านสวรรคตไปแล้ว ท่านบอกว่าท่านทำเพื่อประชาชนๆ ไม่ได้ทำเพื่อกู เพราะ ท่านไม่ได้ทำเพื่อกู ทุกคนถึงเคารพท่าน ถ้าทำเพื่อกูๆ ใครจะไปเคารพ เพราะตัวตนของตน นั้นนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มีตัวตนในใจของตน ท่านทำขึ้นมาเพื่อประโยชน์จะ รื้อสัตว์ชั้นสัตว์ รื้อสัตว์ชั้นสัตว์ก็สัตว์สามโลกธาตุ เทวดา อินทร์ พรหม ท่านสั่งสอนหมด นี้ พุทธมารดาไปสอนบนดาวดึงส์ด้วย ไปเทศน์สอนเอาชั้นดาวดึงส์นั่นแหละ นี่สามโลกธาตุใจ ถ้า สามโลกธาตุ จิตใจที่มันพ้นออกสามโลกธาตุนี้ได้แล้ว มันเข้าใจเรื่องสามโลกธาตุนี้ได้หมด

ถ้ามันเข้าใจเรื่องสามโลกธาตุนี้มันเข้าใจที่ไหน มันเข้าใจในใจของดวงนั้น มันไม่ได้ไป เข้าใจที่สามโลกธาตุนั้น สามโลกธาตุนั้นเป็นสามโลกธาตุนั้น แต่ใจดวงนี้เวียนว่ายตายเกิดใน สามโลกธาตุนั้น ถ้าใจนี้มันเวียนว่ายตายเกิดในสามโลกธาตุนั้น มันทำลายเหตุ เหตุที่จะไปเกิด สามโลกธาตุนั้น สามโลกธาตุนั้นอยู่เก้อๆ เช่นๆ อยู่ นั่น สามโลกธาตุนั้นอยู่เก้อๆ เช่นๆ อยู่ นั่น ใจดวงนั้นไม่อาลัยอาวรณ์ ไม่เสียดาย ไม่หวังผลจากความสุขจากสามโลกธาตุนั้น นี่ไง ถ้ามันรู้ จบสามโลกธาตุนั้นมันรู้จักในใจดวงนั้น มันไม่ใช่ไปรู้จักในสามโลกธาตุนั้น มันรู้จักที่ดวงใจนี้ ดวงใจนี้มันทำลายหมดแล้ว ตัวกูของกูทำลายหมดแล้ว สามโลกธาตุนั้นจะมีความหมายอะไร มันก็อยู่ของมันอยู่อย่างนั้น มันอยู่ๆ เช่นๆ อยู่อย่างนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ตรัสรู้ธรรมขึ้นมา สิ่งทีผลของวิญญูะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเข้าใจผลของวิญญูะ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ เจ้าทำลายอวิชชาในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วิญญูะมันก็อยู่อย่างนั้น ของมันมี อยู่ดั้งเดิม ของมันมีของมันอยู่อย่างนั้น แล้วมันก็จะต่อไปอย่างนั้น แต่ดวงใจดวงนี้ได้ทำลาย แล้วมันก็จบสิ้นจากดวงใจดวงนี้ มันไม่มีสิ่งใดมาตกค้างในใจดวงนี้ใจ ถ้าใจดวงนี้พ้นออกไป จากสามโลกธาตุเห็นไหม นี่มันเว้งว่างไปหมด มันไม่มีสิ่งใดตกค้าง

ถ้าความจริงมันเป็นอย่างนั้น ถ้าความจริงพึงธรรมๆ เพื่อใจดวงนี้ใจ พึงธรรมเพื่อใจ ดวงนี้ เห็นไหม เราต้องมีสติมีปัญญาของเรา เราพยายามประพฤติปฏิบัติของเรา ทำของเรา ขึ้นมาให้ได้ ถ้าทำของเราขึ้นมาให้ได้มันต้องรู้จักในใจของเรา เห็นไหม ถ้ารู้จักนี้ธรรมในใจของ เรา ใจดวงใดไม่มีมรรค ใจดวงนั้นมีผลไม่ได้ ถ้าใจดวงใดที่มีมรรค มีมรรคมันคืออะไร ศีล สมาธิ ปัญญา มันต้องมีสติมีปัญญาของมัน ถ้ามีสติมีปัญญาของมัน มันก็สร้างสมขึ้นมาในใจ ดวงนั้น ถ้าใจดวงนั้นมีธรรมของมันขึ้นมา ธรรมที่ไหน

ธรรมขึ้นมา ครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นธรรมๆ ขึ้นมาเนี่ยท่านเดินจงกรม ท่านนั่งสมาธิภาวนา ท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมาตามความเป็นจริงของท่าน ท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมาตามความเป็นจริงของท่าน ความเป็นจริงของท่าน เห็นไหม นี่แบบนี้ก็เป็นความจริงของเรา เป็นความจริงของเรา เห็นไหม เราเป็นฆราวาส เราบวชมาเป็นพระ บวชมาอยากจะพ้นทุกข์ ปฏิบัติบวชมาแล้วอยากมีคุณธรรมในหัวใจ ถ้าอยากมีคุณธรรมในหัวใจก็เพื่อมีคุณธรรมในหัวใจดวงนี้ ถ้าใจดวงนี้มันมีคุณธรรมขึ้นมา มันมีศีล มีสมาธิ มีปัญญา ถ้ามีศีลมีสมาธิมีปัญญามันคือมีมรรค มีมรรคก็คือมีเหตุ ถ้ามีเหตุขึ้นมามันก็เห็นยวรั้งใจดวงนี้ไว้ได้ ถ้าเห็นยวรั้งใจดวงนี้ไว้ได้ มันก็ไม่ไปตามกระแสอวิชชา

กระแสอวิชชาคืออะไร กระแสไม่รู้ มันไม่รู้อะไรเลย แล้วมันไปกับเขา มันไม่รู้อะไรเลย ใจดวงนี้ เห็นไหม จิตเดิมแท้ที่ส่องใส จิตเดิมแท้ที่หมองไปด้วยอุปกิเลส จิตเดิมแท้ที่ส่องใส มันเหมือนเด็กไร้เดียงสา มันส่องใส มันไร้เดียงสา มันส่องใส มันไม่มีสติไม่มีปัญญาของมัน แล้วอวิชชาๆ มันตามมันไปไง นี่ไง สิ่งก็ตามอวิชชาไป ตามความไม่รู้มันไปไง ถ้าตามความไม่รู้มันไป แล้วความไม่รู้นี้ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วมันจะรู้ขึ้นมาได้ยังไง นี่ศึกษามาๆ ศึกษาด้วยอวิชชาทั้งนั้น นี่ศึกษามาเป็นปริยัติ สิ่งที่การศึกษานี้โลกนี้เจริญด้วยปัญญาๆ เวลาไปศึกษาขึ้นมาก็ได้ใบประกาศมาคนละใบ นี่ได้ประกาศขึ้นมา เห็นไหม เปรียญชั้น ๗ ชั้น ๘ ชั้น ๙ ชั้น ๑๐

นี่เปรียญธรรมมีใบประกาศ มีพัด มีรับรองมาหมด รับรองทั้งนั้น ๙ ประโยคสักไปเยอะแยะ แล้วทำตัวหย่าเป นี่ไง ๙ ประโยคมันการันตีความดีความชั่วได้จริงหรือเปล่า ศึกษามาแล้วมันการันตีความดีความชั่วได้จริงไหม ศึกษาภาคปริยัติ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้มันการันตีใหม่ว่าจะเป็นคนดีตลอดไป ความดีความชั่วมันอยู่ที่สติปัญญาที่มันควบคุมตัวมันเอง นี่มีปัญญามากปัญญาน้อย ยิ่งมีปัญญามากมันยิ่งเล่ห์เหลี่ยมพลิกแพลงมาก ถ้ามีปัญญาน้อยก็ทำความชั่วได้น้อย ถ้ามีปัญญามากเวลาทำความชั่วทำความชั่วได้เยอะทำความชั่วพลิกแพลงได้เยอะมาก นี่ปัญญาอย่างนั้นหรือ นี่คือปัญญาทางโลกนะ

ภาคปริยัติศึกษามาเพื่อสติเพื่อปัญญา ถ้าศึกษามาแล้วศึกษามาเพื่อประพฤติปฏิบัติศึกษามา เห็นไหม ไม่ใช่ของเรา ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การศึกษามานี้เป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารณารือสัตว์ชนสัตว์ วางธรรมวินัย วางธรรมคือธรรม คือแสดงธรรม คือกิริยา คือการกระทำ คือการเคลื่อนไหวของจิต จิตมีการเคลื่อนไหวยังไง จิตมันหลงไหลยังไง มันไปโดนกิเลสหลอกยังไง ท่านเทศน์ว่าการไว้ในธรรมจักร ในอาทิตตฯ ในอนัตตฯ เห็นไหม

ในอนัตตา ก็สั่งสอนปัญจวัคคีย์ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ สุขหรือทุกข์ ทุกข์ พระเจ้าข้า ทุกข์แล้วยึดไว้ทำไม ยึดไว้ทำไม

เวลาไปสอนขุททิกสามพี่น้อง เห็นไหม รูปเป็นของร้อน เวทนาเป็นของร้อน สัญญาเป็นของร้อน ทุกอย่างเป็นของร้อน แล้วถ้าร้อนร้อนด้วยอะไร ร้อนด้วยโทสะ โมหะ โลภะ ร้อนด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง ถ้ามันร้อน ร้อน ๆ แล้วยึดไว้ทำไม ร้อนแล้วไม่ทิ้ง เห็นไหม นี่เทศนาว่าการ เทศนาว่าการเข้าไป ไล่เข้าไป ไล่เข้าไป ๆ ไล่เข้าไปให้มันเห็นโทษ ๆ แล้วเห็นโทษ เห็นโทษแล้วยึดไว้ทำไม เห็นโทษทำไมไม่ปล่อย แล้วปล่อยอะไรปล่อยละ ปล่อยอะไร เห็นอะไร รู้อะไร แล้วจะปล่อยอะไร นี่ไง ศิกษามาท่อมหัว ปัญญา เห็นไหม ปัญญาท่อมหัวเอาตัวไม่รอด

เขาศิกษามาศึกษามาปฏิบัติ ถ้ามันปฏิบัติขึ้นมามันจะมารู้เท่าตัวมันเอง มันมีตัวมีตน มันมีความจริงของมัน อะไรเป็นความทุกข์ละ อะไรเป็นของร้อนละ อะไรเป็นของเย็นละ อะไรเป็นของทุกข์ละ แล้วมันจับต้องได้ที่ไหน นี่ไม่รู้อะไรทั้งสิ้นตะครุบเงาไปทั่ว แล้วก็ว่าไปทั่ว นี่มันเหมือนพายุ พายุอารมณ์นะ เวลาพายุมันจะเกิดขึ้นการพยากรณ์อากาศเขาทำได้ เขาพยากรณ์ได้เลย ถ้ามันก่อตัวยังไง พายุมันก่อแล้ว นั่นพายุ เวลาพายุมันเข้า เวลาพายุมันเข้ามันกวาดเห็นไหม ถ้ามันรุนแรงเกินไปมันทำลายไปทั่ว แต่ถ้ามันฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลมันก็เป็นประโยชน์ เห็นไหม นั่นเป็นพายุ เขายังพยากรณ์ได้นะ นี่เวลาทางโลก ๆ มันเป็นกระแสใจ กระแสอย่างนี้มันเหมือนพายุเลย มันรุนแรงไง ถ้ามันรุนแรงขึ้นไป เห็นไหม ใครสร้างกระแสได้ กระทำสิ่งใดได้ มันครอบงำไปหมด แล้วการครอบงำแล้วเราจะอยู่ยังไง

มีอำนาจวาสนานะ เกิดมาเจอหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เกิดมาเจอครูบาอาจารย์ของเรา ครูบาอาจารย์ของเราท่านทดสอบแล้ว ด้วยอำนาจวาสนาของคน ดุสิต ในทางโลก ดูในหลวงนี้ ในหลวง เห็นไหม ท่านมีประสบการณ์ในชีวิตของท่านมา ท่านครองราชย์มาตั้งแต่อายุยังน้อย ท่านได้ผ่านประสบการณ์ของท่านมา ท่านพาชาติหลบภัยมาได้ตลอด นั่นเพราะอะไรละ นั่นเพราะท่านมีประสบการณ์ของท่าน ท่านได้ทำงานของท่าน ท่านได้ศึกษาได้หาวิธีการของท่าน

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเราเกิดมาพบหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านออกประพาสปฏิบัติใหม่ๆ เห็นไหม มีแต่คนจองล้างจองผลาญจะทำลายทั้งนั้น มีพระอะไร สององค์ อดดี อดยากปฏิบัติ แหม อดยากจะทำเกินหน้าเกินตา แล้วพระเขาอยู่กันมาเป็นพัน ๆ ปี เขายังอยู่กันมาได้ นี่เวลากระแสมันกลบหมด เพราะมันอยู่กันสุขอยู่สบายใจ อยู่บนความ

เชื้อถือของสังคม อยู่บนศรัทธาของชาวบ้าน ชาวบ้านเขาศรัทธาขึ้นมาเขาก็ส่งเสียดูแล พอส่งเสียดูแลก็ลืมตัว คิดว่าตัวเองเป็นเทวดา เทวดาก็เป็นคนทั้งนั้น โจนหัวบวชพระ

บวชพระขึ้นมาให้มันน้อยสันโดษ บวชพระขึ้นมาเขาให้ประพฤติปฏิบัติ ไม่ใช่บวชขึ้นมาแล้วเป็นเจ้าของคน ไม่มีหอรก คนเหมือนคน แล้วบวชเป็นพระด้วย เป็นผู้ที่ไม่ผูกพันกับใคร นี่ได้บวชมา เห็นไหม เพราะมีอำนาจวาสนา เวลากระแสนกลบ เห็นไหม กระแสพายุลูก อารมณ์ พายุของยศศักดิ์ พายุของศักดิ์นา มันเหยียบย่ำมันทำลายไปหมด แล้วใครบ้างที่มันจะพยายามหาทางออกได้

หน่อของพุทธะ หน่อของพุทธะมันเกิดในหัวใจ ถ้าหัวใจของครูบาอาจารย์ของเราขึ้นมา ท่านได้สร้างอำนาจวาสนาของท่านมา ท่านได้สร้างมา หลวงปู่มั่น เห็นไหม ท่านบอกว่าท่านปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ ท่านปรารถนาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคต คำว่าปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์เป็นพระพุทธเจ้าไปอนาคต ท่านต้องสร้างคุณงามความดีของท่านมามาก ขนาดการสร้างคุณงามความดีของท่านมามาก ในชาติปัจจุบันนี้เวลาท่านเกิดมาท่านก็จะมาสร้างบุญญาธิการของท่านต่อไป

แต่ในเมื่อ เห็นไหม กระแสของวิภูฏะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ว่า กิ่งพุทธกาลศาสนาจะเจริญขึ้นอีกหนหนึ่ง แล้วมันเจริญที่ไหน มันเจริญก็เจริญของคนที่มีคุณธรรมในหัวใจ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กิ่งพุทธกาลพยากรณ์ไว้ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ผู้ที่จะมาทำ ผู้ที่จะพาทำ ผู้ที่จะเอามรรคเอาผลออกมาเป็นเรื่องความประจักษ์ในใจ มรรคผลมันประจักษ์ในหัวใจ มันถึงจะกล่าวบอกคนอื่นได้ไง มรรคผลมันไม่ประจักษ์กลางหัวใจมันก็เป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมะเป็นธรรมชาติ ธรรมะเป็นการศึกษา ศึกษาๆๆ ศึกษามาได้แย้งกัน ศึกษามาเพื่อเอาชนะคะคานกัน

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกให้ศึกษามาเพื่อประพฤติปฏิบัติ ใจคนที่ประพฤติปฏิบัติเขาต้องมีอำนาจวาสนา เพราะกิเลสในใจของตนมันเหนือโลก มันเหนือใจ มันเหนือความรู้สึกของคน เห็นไหม ดุสิต จิตเดิมแท้มีดวงใส ดวงใสมันก็เหมือนกับเด็กไร้เดียงสา อยู่ในใต้ของอวิชา อวิชาคือความไม่รู้ ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็อวดรู้ แล้วก็เถียงกันอยู่เปลือกๆ นั่นนะ

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านศึกษาของท่าน ศึกษาแล้วหลวงปู่เสาร์ท่านพาหลวงปู่มั่นเข้าป่าเข้าเขาไป ท่านพาไปสิ่งทีวเวก ท่านพาไปค้นคว้าหาใจของตน ท่านพาไปค้นคว้าหาหัวใจ

หัวใจที่ว่าไม่รู้ๆ ให้มันรู้จักซะ รู้จักว่าเป็นตัวตนของเรา สัมมาสมาธิคือเรา สิ่งที่เป็นตัวตนของเรา ถ้าหาตัวตนของเราให้ได้แล้ว เห็นไหม แล้วออกฝึกหัดใช้วิปัสสนา วิปัสสนาเพราะสมัยนั้นไม่มีครูมีอาจารย์ หลวงปู่เสาร์ท่านก็ตั้งต้นของท่าน หลวงปู่มั่นก็ตั้งต้นของท่าน ต่างคนต่างตั้งต้นด้วยการสร้างสมบุญญานิการมา เพราะผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้ว เห็นไหม ถ้าเกิดความรู้ ความสงสัยอยู่จะเป็นพระอรหันต์ไม่ได้ ถ้าการที่จะรู้แจ้งในใจของตน ถ้ารู้แจ้งในใจของตนก็ตนทำอะไรมา หลวงปู่มั่นท่านถึงได้เล่าให้หลวงตาฟัง นี่ครูบาอาจารย์ท่านได้ฟังสับบ้าง กันมาเห็นไหม ว่าท่านปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า หลวงปู่เสาร์ปรารถนาเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า

การปรารถนา คำว่าปรารถนา มันต้องสร้างบุญญานิการมา คำว่าปรารถนาใจ เราจะยกให้เห็นว่าเขาวนัปัญญาของคน อำนาจวาสนาบารมีของคน ถ้ามันจะหาทางออกๆ มันต้องหาทางออก เพราะท่านมีอำนาจวาสนามา ท่านมีบารมีของท่านมา เหมือนในหลวงๆ นี้ ในหลวงท่านเป็นพระโพธิสัตว์ๆ ท่านสร้างของท่านมา ท่านถึงได้ฉลาดกว่าคนทุกๆ ไปไง ท่านถึงได้มีวิภูภาวะ วิภูภาวะหมายถึงว่าท่านมีสติสัมปชัญญะ เหตุการณ์จะวิกฤตยังไง ท่านนั่ง ท่านอ่านเกม ท่านพยายามพา พาฝูงไป พาฝูงประชาชนให้หลบหลีกวิกฤต วิกฤตต่างๆ ของโลก นี้คนที่มีอำนาจวาสนาบารมีคือมีสติมีปัญญา แล้วไม่ตื่นเต้นกับวิกฤต ไม่วูบวาบไปกับกระแสสังคม พายุอารมณ์กับพายุกระแสสังคม พายุกิเลส พายุต่างๆ ที่มันพัดมานี้ คนถ้ามีกำลัง มีสติ มีปัญญา มันถึงจะยืนอยู่บนความตรวจสอบของกระแสสังคมได้

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เห็นไหม นี่โดนกระหน่ำ โดนกระทำทุกๆ อย่าง เพราะอะไร เพราะว่าศักดิ์นา สมบูรณาญาสิทธิราช นี้ ผู้มีอำนาจเขามีอำนาจ แล้วมีพระเป็นๆ อยู่สององค์ อดปฏิบัติ โอ้โฮ เก่งนัก นี่ไง พุดถึงการกระทำๆ คนที่มีอำนาจวาสนาบารมี เห็นไหม แม้แต่กระแสสังคม กระแสพายุของสังคม พายุของระบบศักดินา พายุของระบบ มันยังพัดกระหน่ำขนาดนั้น นี่คือพุดถึงภายนอกนะ พุดถึงกระแสสังคมนะ ยังไม่ได้พุดถึงพายุของกิเลสในหัวใจเลย

นี่แล้วคนที่มีอำนาจวาสนามันมาจากไหน คนที่มีอำนาจวาสนาเขาต้องมีอำนาจวาสนาของเขา เขาถึงผ่านวิกฤตการณ์อย่างนั้นได้ เขาถึงพยายามพาหัวใจๆ ใจ นี่มันจะโดนกระหน่ำซ้ำเติมขนาดไหนจากภริยา จากกระแสสังคม แต่ในใจของเราอ่อนนุ่มถ่อมตน ยอมรับกระแสอย่างนั้น นี่คือการเสสของโลก นี่ไง แม้แต่โลกมันยังมีกระแสความรุนแรงขนาดนั้น แล้วกิเลส ตัณหาความทะยานอยากในใจของเราละ นี่ความโลภ ความโกรธ ความหลง ความไม่รู้ตัวของเรา มันพาเรามีตบอดมาตลอด เห็นไหม มันเห็นแล้วมันเศร้าใจ มันเศร้าใจมันก็พยายาม

ค้นคว้า พยายามแสวงหาความสงบระงับ พยายามทำของเราขึ้นมา พอทำขึ้นมาเสร็จแล้วก็มาเทียบพระไตรปิฎกแล้ว

นี่ไง กระแสของศักตินา กระแสของสังคม เขาบอกเขาศึกษามาเขามีความรู้ เขามียศถาบรรดาศักดิ์ เขามีสิ่งใดต้องอยู่ในอำนาจของเขา เขาพูดยังงี้ต้องเชื่อฟังเขา แต่หลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน ตั้งสติปัญญาของท่าน กำหนดอานาปานสติให้หัวใจสงบระงับเข้ามา นี่จิตสงบเข้ามาแล้วมันรู้มันเห็น มันเห็นนิมิตอย่างไรก็แล้วแต่ ถ้ามันไม่ใช่ความจริงก็ดึงกลับมา ดึงกลับมาแล้วทำความสงบของใจให้มากขึ้น แล้วท่านก็ไปตรวจสอบกับพระไตรปิฎก

เพราะไปตรวจสอบกับพระไตรปิฎก พระไตรปิฎกท่านกล่าวไว้ว่าอย่างนั้นใช้ไหม เวลาท่านประพฤติปฏิบัติในใจขึ้นมาแล้ว ถ้ามันตรวจสอบแล้วมันใกล้เคียงกัน มันใกล้เคียงกัน มันพอจะเข้ากันได้ มันก็น่าจะเป็นสังจะเป็นความจริงที่เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมาได้ตามความเป็นจริงแล้วละ แต่ถ้ามันไม่เป็นความจริง ๆ เราก็ต้องค้นคว้า การค้นคว้าของครูบาอาจารย์ของเราเห็นไหม ท่านค้นคว้าแล้วท่านก็เปรียบเทียบของท่านกับในพระไตรปิฎก เปรียบเทียบกับธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ว่าเป็นธรรมชาตินะธรรมชาติจริงหรือไม่ มันเป็นธรรมชาติอยู่อย่างนั้นกับความรู้สึกของเรา ความที่มันเป็นจริงมันเป็นจริงหรือไม่ ท่านตรวจสอบของท่านขึ้นมา เห็นไหม

นี่ไง เรียนปริยัติมาเขาเรียนมาให้ปฏิบัติ กระแสของศักตินา กระแสของยศถาบรรดาศักดิ์ ใอันนั้นมันครอบงำเอาไว้เฉย ๆ มันไม่มีประโยชน์อะไรหรอก ตายเปล่าทั้งนั้น

แต่ถ้าศึกษามาแล้ว อย่างครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม นี้ ดูลิ อย่างหลวงตามหาบัว มหานี้ นี่ก็ศึกษามาเหมือนกัน แต่ท่านศึกษามาศึกษามาเพื่อปฏิบัติใจ ที่นี้เวลาปฏิบัติขึ้นมา เวลาศึกษามาแล้วโดยเจตนาที่ดี การศึกษามากก็เพื่อประโยชน์กับเรานี้แหละ แต่เวลาท่านจะปฏิบัติขึ้นมา มันมีครูบาอาจารย์ที่ดี เห็นไหม ไปหาหลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นท่านบอกว่ามหา มาเรียนมาจนเป็นมหา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ประเสริฐนะ โดยความเป็นจริง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รัตนตรัยนี้สุดยอดทั้งนั้น

นี่ ดูลิ พระเรา เห็นไหม เป็นตัวแทนสมมติสงฆ์ เวลาเป็นสงฆ์จริง ๆ สงฆ์จริง ๆ ก็ต้องพระอัญญาโกณฑัญญะต้องโสตาบันขึ้นไป นี่เวลาสิ่งที่เป็นจริง ๆ ในสังคม เห็นไหม ถ้าเป็นชาวพุทธก็ถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์นี้เป็นรัตนตรัย แล้วสิ่งที่เราศึกษา ๆ นี่มันผิดที่ไหน เราควรที่จะศึกษา แต่การศึกษาเนี่ยศึกษามาเพื่อประโยชน์

ถ้าศึกษามาเพื่อประโยชน์ ศึกษาเพื่อปฏิบัติ เวลาจะปฏิบัติการศึกษานั้นให้ใส่
 ลิ่นชักในสมองไว้ แล้วลือคกุญแจมันไว้ อย่าให้มันออกมา นี่ผู้ที่ปฏิบัติมามันรู้ถึงเล่ห์เหลี่ยม
 ของกิเลสใจ กิเลสมันอยากตัวน อยากได้ อยากดี อยากประสบความสำเร็จ อยากจะพ้นทุกข์
 แต่มันไม่รู้เลยว่าที่มันทำนี่กิเลสทั้งนั้น สิ่งที่มันทำอยู่กิเลสทั้งนั้น กิเลสทำกิเลส กิเลสเอามา
 ประพฤติปฏิบัติ

นี่ไง ท่านบอกว่า สิ่งที่เราเรียนมาสิ่งที่ศึกษามานั้นธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
 เจ้านั้นประเสริฐมาก นี่รัตนตรัยของเรา แก้วสารพัดนึกที่เราเคารพบูชากันอยู่นี้ พระพุทธ พระ
 ธรรม พระสงฆ์ สิ่งที่เราศึกษามาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใส่ลิ่นชักสมองไว้
 แล้วลือคกุญแจมันไว้ อย่าให้มันออกมานะ แล้วมาพุทธโธ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ
 มาทำความสงบของใจก่อน ถ้าใจมันสงบระงับแล้วประพฤติปฏิบัติแล้วนี่ ถ้ายกขึ้นสูวิปัสสนาได้
 แล้วใช้ปัญญาไปได้ ถ้ามันเป็นความจริงแล้วมันจะเป็นอันเดียวกัน อันเดียวกับที่หลวงปู่เสาร์
 หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติแล้วท่านก็ไปเทียบกับพระไตรปิฎก

แต่ถ้าไม่มีครูบาอาจารย์บอกนะ มันก็ต้องมาเริ่มตรวจสอบแบบหลวงปู่มั่นนี่ไง หลวงปู่
 มั่นเวลาท่านทำความสงบใจของท่านเข้ามา เห็นกาย พิจารณากายแล้วก็ปรกติ ทำอะไรแล้วทำ
 อะไรเล่า ทำอะไรแล้วก็แล้ว ไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย กิเลสมันไม่เบาบางลงเลย ทำแล้วก็เท่านั้น
 สุดท้ายแล้วท่านถึงพิจารณา อ้อ ท่านปรารถนาพระโพธิสัตว์ อันนี้แหละมันกันไว้ เห็นไหม
 ท่านถึงต้องไปลาพระโพธิสัตว์ของท่าน พอลาพระโพธิสัตว์ของท่าน ท่านก็พิจารณา พอจิตไป
 สงบเห็นกาย พอพิจารณาไปแล้วนี่มันเบาบางลง ทิฐิมานะความเห็นผิดมันเบาบางลง บอกอ้อ
 อย่างนี้ๆ อย่างนี้ใช่ เห็นไหม เวลาปฏิบัติไปแล้วไม่ใช่ก็รู้ว่าไม่ใช่ ถ้าเป็นผู้ที่เป็นสุภาพบุรุษ ผู้ที่
 มีสัจจะ มันเอาความจริงใจ ถ้ามันไม่ใช่มันก็คือไม่ใช่

แต่ถ้ามีกิเลส ไม่ใช่ก็คือใช่ ถ้าใช่มันจะฆ่ากิเลสใจ มันถึงบอกไม่ใช่ แต่ว่าใช่ ถ้าใช่แล้ว
 ไม่ใช่ เพราะใช่มันจะฆ่ามัน มันถึงบอกว่าไม่ใช่ก็คือใช่ นี่ไง มันก็เหลวไหลไปทั้งนั้น นี่สิ่งที่ท่าน
 เจอครูบาอาจารย์ที่ดี หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านปฏิบัติของท่านมาก่อน เพราะท่านปฏิบัติ
 ของท่านมาก่อนท่านถึงรู้ถึงเล่ห์เหลี่ยมรู้ถึงเล่ห์กลของมัน ถ้าเล่ห์กลของมัน เพราะท่านชนะมัน
 แล้ว ท่านเอาชนะชนะมัน เอาชนะมัน ปราบปรามกิเลสในใจของหลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่นจนราบ
 คาบแล้ว ท่านถึงได้มาเป็นครูบาอาจารย์ของเรา ท่านถึงได้มาสั่งสอนเรา

เวลาสั่งสอนเรา เห็นไหม เวลาท่านเทศน์ว่าการณะ ท่านปลุกเร้าให้พวกเรามีการกระทำ
 แต่เวลาปลุกเร้าขึ้นมาแล้ว สิ่งมันเกิดขึ้นมามันมีกิเลสนะ หลวงตาใช้คำว่า มันมีสมุทัยเจือปน

มา การกระทำของเรามันจะมีสมุทัย คือมีตัวตนของเรา มีความเห็นแก่ตัวของเรา จะทำอะไรก็แล้วแต่จะเป็นสมาธิหรือจะเป็นปัญญา มันมีตัวตนของเรา มันไม่สะอาดบริสุทธิ์พอ ถ้าไม่สะอาดบริสุทธิ์พอมันก็ต้องทำซ้ำๆ ทำซ้ำของเราเรื่อยๆ ไป ถ้ามันยังไม่ชัดใช้ไหม พิจารณาแต่ละรอบนี่เกือบเป็นเกือบตาย กว่าจะทำสมาธิได้ กว่าจะยกขึ้นสู่ปัญญาได้ แล้วก็ใช้ปัญญาได้แต่ละรอบเหนื่อยยากแค่ไหน พอเหนื่อยยากแค่ไหนเสร็จแล้ว พอมันรวมลง พอมันปล่อยวางแล้ว มันปล่อยวางแล้วปล่อยวางก็เป็นความสุขใจ แต่ความสุขมันมีสมุทัยเจือปนมา มีสมุทัยเจือปนมา มันไม่สะอาดบริสุทธิ์พอ เห็นไหม มันก็ไม่มัชฌิมาปฏิบัติ มันก็ไม่สมดุลง มันก็ไม่พอดี มันก็ไม่เป็นธรรม

มันเป็นธรรมส่วนหนึ่ง ส่วนที่เราขยันหมั่นเพียรเนี่ย แต่มันก็มีกิเลสสมุทัยที่มันปนมาๆ มันถึงไม่มัชฌิมาปฏิบัติไง มันถึงไม่พอดีใจ ถ้ามันพอดีนะ มันจะเป็นศีล สมาธิ ปัญญา มรรคผล มรรคคือศีลสมาธิปัญญานี้มันสมดุลงของมัน ถ้ามันสมดุลงของมันๆ ก็มัชฌิมาปฏิบัติ ถ้ามัชฌิมาปฏิบัติมันก็สมดุลง สมดุลงมันก็ขาด ถ้ามันขาดๆ ด้วยเหตุด้วยผลของมัน ไม่ได้ขาดด้วยความเชื่อของเรา ขาดด้วยความพอใจของเรา ขาดด้วยความเห็นของเรา ไม่ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ทั้งนั้น ถ้าไม่เป็นจริงมันเป็นอย่างนั้นนะ

นี่พูดถึงว่าพายุ พายุกิเลส มันเป็นพายุกิเลสนะ เวลากิเลสมันพู่ขึ้นมา เห็นไหม ปฏิบัติเกือบเป็นเกือบตาย แล้วก็ไปจิ้มๆ เอา ไปคาดไปหมายเอา เขาทำยังไงก็ทำให้เหมือน ทำให้เหมือนทำให้ได้ พอทำได้ขึ้นมาแล้วก็ว่าเหมือนกันๆ มันเหมือนกันด้วยความเห็นเอ็งนะ เหมือนกันด้วยความเห็นของกิเลส ความเห็นอยากได้ เออ เหมือนกัน เหมือนกันเพราะความเห็นเอ็ง แต่ไม่ใช่ ไม่ใช่

ถ้าใช่ะ มันประกาศกลางหัวใจ มันเหนือโลก คำว่าเหนือโลกๆ เหนือโลกเพราะอะไร เหนือโลกมันพ้นจากโลกใจ โสดาบันมันก็เกิดอีก ๗ ชาติเท่านั้น ไม่เหมือนกับสัตว์โลกทั่วไป สัตว์โลกทั่วไปเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ไม่มีต้นไม่มีปลาย ไม่มีต้นไม่มีปลาย จะเกิดอยู่อย่างนั้น ไม่มีต้นไม่มีปลาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบุพเพนิวาสานุสสติญาณ นี่การเกิดไม่มีต้นไม่มีปลาย เกิดมายาวไกลนัก มาจนปัจจุบันนี้แล้วยังต้องไปต่อ นี่ไง ถ้าโดยปรกติทั่วไปไม่มีต้นไม่มีปลาย โสดาบันอย่างமாகอีก ๗ ชาติ แตกต่าง แตกต่างโดยข้อเท็จจริง ไม่ต้องให้คะแนมัน ไม่ต้องไปบอกมัน ไม่ต้องให้คะแนมัน เป็นของมันโดยสัจจะ มันเป็นจริงๆ อย่างนั้น มันเป็นของมัน มันไม่ได้เป็นที่ใครบอก ไม่มี มันเป็นของมันโดยสัจธรรม โดยสัจจะ มันเป็นของมันอยู่อย่างนั้น นี่ไง มันถึงเหนือโลกใจ มันถึงรู้ใจ

เอ้า อย่างเราเนี่ยชาติหน้าไปไหนก็ไม่รู้ ไม่รู้ มากี่ไม่รู้ ไปก็ไม่รู้ เหมือนกัน เท่ากัน ไม่รู้หมดเลย อวิชา ไม่มีใครรู้ แต่ถ้าปฏิบัติไปแล้วมันรู้ มันรู้มันเห็นกลางหัวใจนั่นไง ถ้ามันรู้ มันเห็นกลางหัวใจนั่น นี่ไง เห็นอโลกใจ เห็นอโลกก็อีก ๗ ชาติเท่านั้นนะ ถ้าถึงที่สุดแห่งทุกข์ จบ ไม่เกิด ตายแน่นอนแต่ไม่เกิด ตาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องนิพพาน ต้องตาย ต้องตายเพราะว่าสารนี้ไม่มีการคงทนอยู่ แต่จิตมันหมดแล้ว ทำลายหมดแล้ว ไม่มีเชื้อไขไปเกิด ไม่มี ไม่มีอะไรไปเกิด หมดแล้ว ถ้าไม่เกิดมันก็ไม่มีการทุกข์ ไม่เกิดมันก็ไม่มีการทุกข์แล้ว

แต่ถ้าอย่างเราบอกไม่เกิด ภูไม่เกิด ก็มึงไม่เกิด แต่จิตมึงเกิด มึงไม่เกิด มึงก็พูดอยู่นี่ไง แต่สารมันไป มันเป็นธรรมชาติของมัน ใครจะเกิดไม่เกิดเอ็งพูดไปเถอะ เอ็งเหนียวรังไปเถอะ จะเอายันต์เส็ดเตอร์ยันต์อะไรมาแปะไว้มันก็เกิด ยันต์อะไรก็เอามาแปะเลย ยันต์ในโลกนี้ที่มี สูงสุดที่ไหนเอามาแปะไว้ ดูซิมันจะเกิดไหม

นี่คือสังขะ นี่ธรรมมันคือธรรม แล้วสังขธรรมมันเป็นสังขธรรม นี่ถึงว่าเวลากระแส สังคม นี่พายุที่มันเกิดกระแส กระแสของยศถาบรรดาศักดิ์ กระแสของความเชื่อ นั่นกระแส อย่างนั้นเขาปลุกปั่นขึ้นมาแล้วอยู่ชั่วคราว ลมพัดแล้วต้องสงบลง ฝนตกแล้วต้องหยุด ไม่มีสิ่งใดพัดอยู่อย่างนั้น ไม่มี ถ้าใครมีสติมีปัญญายืนอยู่ ยืนไม่ไปตามกระแสนั้น แล้วมองกระแสนั้น เวลามันสงบตัวลงแล้วมันเหลืออะไร มันทำลายอะไรไป

นี่เวลากระแสเกิดขึ้นมาทุกคนมันตื่นกันไปหมดเลย แล้วเวลากระแสมันพัดผ่านไป แล้วมันเหลืออะไร ทุกคนสิ้นเนื้อประดาตัว ไม่มีสิ่งใดเป็นสมบัติ เพราะเชื่อตามกระแสนั้น แล้วไม่มีสิ่งใดที่จะมันคงขึ้นมาได้ ถ้าใครยืนอยู่แล้วมองดูกระแสที่มันพัดไป แล้วถึงเวลาแล้วมันจะ เศร้ามันสลดใจ แล้วถ้าเราไม่มีสติปัญญา เราก็เป็นส่วนหนึ่งของกระแสนั้น เราก็ต้องหมุนไปกับกระแสนั้น แล้วเราก็จะไม่มีอะไรเหลือ

แต่กระแสใจ คำว่ากระแสสังคมเชื่อถือกันอย่างนั้น ก็ไม่เห็นความบกพร่อง ไม่เห็นความล่มสลายของโอกาส ไม่เห็นความล่มสลายของความเชื่อถือผิดๆ ไม่เห็นความล่มสลายของการปฏิบัติแล้วไม่มีแก่นสาร ไม่เห็นสิ่งใด ๆ เลย เพราะเราเป็นส่วนหนึ่งของกระแสนั้น กระแสนั้นปิดหูปิดตาให้เราไม่รู้ไม่เห็นสิ่งใด ๆ เลย

แต่ถ้ามีสติปัญญาเราขึ้นมามองกระแสนั้น เรามีหลักของเรา มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ใครประพฤติปฏิบัติได้ก็เหมือนกับว่าในทางจรรยา ในการนั่งสมาธิภาวนา ไม่ได้ประพฤติปฏิบัติได้

ใครยกย่องสรรเสริญ ไม่ใช่ประพฤติปฏิบัติได้ว่าใครเป็นคนมอบตำแหน่งหน้าที่ให้ ไม่มี มันเกิดขึ้นจากการกระทำของดวงใจดวงนั้น

ฉะนั้น ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา เห็นไหม เราประพฤติปฏิบัติตามครูบาอาจารย์ของเรา เราจะปฏิบัติในทางจงกรม ในการนั่งสมาธิภาวนาของเรา เวลาปฏิบัติขึ้นมา คั่นคว้าทำความสงบของใจขึ้นมาให้จิตเราสงบเข้ามาให้ได้ จิตสงบได้แล้วก็ขึ้นสู่วิปัสสนา ใช้สติปัญญาของเรา มันเกิดมรรคเกิดผลในใจของเรา เห็นไหม ดวงใจดวงใดมีมรรค ดวงใจดวงนั้นก็จะมีผลใจ ถ้าดวงใจดวงนั้นมีมรรค มีศีล มีสมาธิ มีปัญญา มันทำของมันขึ้นมา เหมือนคนประกอบหน้าที่ การงานเขาทำกับมือของเขา งานการนั้นประสบความสำเร็จกับมือของเขา เขาไม่รู้หรือว่าเขาเป็นคนทำอะไรมา นี่ขนาดเป็นงานนะ

แต่ถ้ามันเป็นจิตละ เวลาจิตมันทำงานของมัน เห็นไหม มันเกิดศีล เกิดสมาธิ เกิดปัญญาขึ้นมา มันเกิดมรรคเกิดผลขึ้นมาในใจ มันชัดมันเจนของมันในหัวใจ มันทำของมันขึ้นมา มันจะไม่รู้ของมันได้อย่างไร มันถึงเป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันตสิริโกใจ เป็นในหัวใจดวงนั้นใจ ถ้ามันเป็นอย่างนั้นแล้ว เห็นไหม ใจดวงนั้นปฏิบัติในใจดวงนั้น ใจดวงนั้น เรยีนได้มันคงของใจดวงนั้น แล้วเรามองดูกระแสสังคมที่มันเป็นไป มองเห็นไหม มอง มอง มันเป็นอย่างนี้ มันก็เห็นชัดนะสิ

แต่ถ้าเราเป็นส่วนหนึ่งของกระแสนั้น เราก็เป็นสิ่งที่โลกหมุนๆ ไปกับกระแสนั้น เราจะไม่รู้ไม่เห็นอะไรเลย ไม่รู้ไม่เห็นความเสียหาย ไม่เห็นความล่มสลาย ไม่เห็นความบอบช้ำ ไม่เห็นการทำลายโอกาส ไม่เห็นอะไรทั้งสิ้น การทำลายเวลา ชีวิตของเราเนี่ยทำลายหมดไปวันๆ นี่คือการทำลายที่สูงที่สุด การทำลายคือการทำลายโอกาสของเรา สิ่งที่เราเสียเวลานี้สิ่งนี้ความเสียหายที่สูงที่สุด แล้วถ้าเราไม่ไปกับเขา ไปกับเขากระแสมันต้องชักนำไป แล้วเราก็ไปอย่างนั้น เราเสียเวลาไป นี่การทำลายเวลาของเราไป

แต่ถ้าเรามีสติมีปัญญาของเรา เห็นไหม นี่ฟื้นฟู พยายามทำหัวใจให้เข้มแข็งขึ้นมา เข้าทางจงกรมนั่งสมาธิภาวนาของเรา ทำความจริงของเราขึ้นมา นี่พายุที่เกิดขึ้น กระแสเกิดขึ้นอย่างนั้น พายุของระบบศักดินา พายุของความหลงผิด พายุของกระแสสังคม จะทำอะไรเราไม่ได้เลย เรามีครูมีอาจารย์ แล้วครูบาอาจารย์เราเคยประสบสถานการณ์อย่างนี้มาก่อน ประวัติหลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่นบอกไว้ชัด ครูบาอาจารย์ของเราบอกไว้ชัด แต่ด้วยอำนาจวาสนาบารมีของท่าน ท่านได้สร้างความเป็นพระโพธิสัตว์มา ท่านได้สร้างอย่างนั้นมา ท่านถึงทำของท่านได้ไง

ไอ้พวกเรามา นั่งกันอยู่นี้ เราอาศัยอำนาจของท่านทั้งนั้น บวชมาก็เพราะ พระพุทธเจ้า พระป่าก็หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น อาศัยเขาทั้งนั้น เพราะพวกเรามันไอ้พวก ชี้ครอก เพราะไม่มีอำนาจวาสนาไง ไอ้พวกชี้ครอกเนี่ย ต้องอาศัยคนอื่น เห็นไหม

เราอาศัยครูบาอาจารย์ของเรา แล้วเราพยายามทำของเราให้มันจริงจังขึ้นมา เราทำของเรา เพราะถ้าเราอาศัยเราก็อาศัยด้วยความกตัญญู อาศัยด้วยความรู้คุณ เราพยายามรู้คุณครูบาอาจารย์ของเรา รู้คุณ รู้สิ่งที่บุญคุณที่ท่านได้กระทำมา ท่านได้กระทำมา ท่านแลกมาด้วยชีวิต ทั้งชีวิตทางโลกนะ เขาขับไล่ไสส่ง เขาทำร้ายทั้งนั้น ท่านยังมีโอกาสได้ภาวนา เห็นไหม แล้วเรามาอาศัยท่านก็อาศัยเพราะชื่อเสียงเกียรติศัพท์เกียรติคุณของท่าน ก็หลวงปู่มั่นเป็นองค์ประธาน เป็นคนรื้อคัมภีร์มา กรรณฐานเราถึงได้เกิดขึ้นมา กรรณฐานเกิดขึ้นมาแล้ววางข้อวัตรไว้ ให้เราประพฤติปฏิบัติไป

เราได้อาศัย ได้อาศัยนะ ถ้าได้อาศัยแล้วมันต้องรู้บุญรู้คุณ อย่า อย่าทำลาย ทำลาย แม้แต่สิ่งที่ท่านวางเป็นแนวทางไว้ ทำลายทั้งนั้น ไอ้การทำลายเพราะมันอยากดังอยากใหญ่ แต่ของเรา ของเราอยากสิ้นกิเลส อยากปราบกิเลสในใจ ไม่อยากดังอยากใหญ่ อยากมีอำนาจวาสนา มันไม่มีหรอก คนที่มีอำนาจวาสนาก็ครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมีอำนาจวาสนาของท่าน ท่านทำของท่าน ไอ้พวกเรามันพวกชี้ครอก ลำบากหน่อยก็ไม่สู้แล้วของท่านลำบากมาก ลำบากนั้นไม่ใช่ทุกขนิมิตนะ จะต้องให้มันลำบากมันถึงจะมีชื่อเสียง ไม่ใช่มันเป็นความจริง เป็นความจริงที่ท่านกระทำอย่างนั้น ท่านเข้มแข็งของท่าน ท่านทำความจริงของท่าน

ฉะนั้น สิ่งที่ท่านทำมา มันถึงเป็นสัจจะเป็นความจริง แล้วสิ่งที่มันเหนือโลก โลกทำยังไง ทำไปเถอะ จะทำลายขนาดไหนมันก็ทำลายได้วัตถุ ทำลายกระแสก็ทำลายกระแส แต่ไม่สามารถทำความเป็นธรรมอันนั้นได้ ความเป็นธรรมอันนั้นก็ เป็นธรรมอันนั้น ถ้าความเป็นธรรมอันนั้นมันสะอาดบริสุทธิ์ ความเป็นธรรมอันนั้นสูงส่ง เราได้อาศัยบารมีอันนั้นนะ แล้วอาศัยแล้วเราประพฤติปฏิบัติให้ตามความเป็นจริง พยายามค้นคว้าหากิเลสตัดหาความทะยานอยาก ไอ้เสียนหนามในใจนั้น เสียนหนามในใจมันคอยยุคอยแห่ คอยทิ่มคอยตำ เพราะไอ้เสียนหนามนี้ พอมันทิ่มมันตำแล้วมันคัน พอมันคันมันก็อยากแคะ พออยากแคะมันก็จะเก่งกว่าอาจารย์แล้ว มันถึงทำลายไง ไอ้เสียนหนามที่แรกมันก็คัน ๆ ก่อน สุดท้ายแล้วพอมันทิ่มมันก็เจ็บ ๆ พอเจ็บ ๆ แล้วมันก็อยากแสดง ไอ้เสียนหนามนั้นนะ นี่เราหาตัวนั้นให้เจอ

เราอาศัยครูบาอาจารย์นะ อาศัยหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เขาเคารพบูชากันก็เกาะ กระแส ถ้าเขาไม่เคารพบูชา ท่านเป็นพระหลวงตาอยู่ในป่าใครจะไปรู้จัก หลวงตามั่นอยู่ในป่านี้ ใครจะไปรู้จัก แต่ถ้าหลวงปู่มั่น อุ้หุ ใครๆ ก็รู้จักนะ ถ้าท่านเป็นพระหลวงตาอยู่ในป่าอยู่ในเขา ใครจะไปรู้จัก แล้วไม่มีใครสนใจหรอก แต่เพราะท่านเป็นหลวงปู่มั่น ท่านเป็นครูใหญ่ เป็น ผู้นำของกรรมฐาน ใครๆ ก็อึ้ง อึ้งว่าเป็นลูกศิษย์ อึ้งว่าเป็นลูกศิษย์

ในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ถึงชนบทประเทศ ไกลแสนไกล แต่ ประพฤติปฏิบัติตามเรานั้นเหมือนอยู่กับเรา อยู่ติดเราเลย แต่ไม่ทำตามเรา เหมือนอยู่ห่างไกล

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ลูกศิษย์ของครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ ของเราท่านประพฤติปฏิบัติมา เราประพฤติปฏิบัติทำตามนั้น เหมือนอยู่ใกล้ท่าน ท่านว่ายังไง ท่านสอนยังไง ถึงจะทำไม่ได้ เรายังไม่รู้จริง ก็พยายามชวนชวาย พยายามกระทำของเรา อย่า ไปตามกระแส แล้วกระแสเดียวนี้โลกมันมาแรงใจ เขาจ้ำงได้หมด อยากรดงอยากใหญ่นี้ ไอ้พวก ธุรกิจในศาสนานี้มันมาทำให้ได้หมดเลย มึงจะเป็นผู้วิเศษเลย รู้จบโลกธาตุเท่านั้น มันสร้างให้ มันทำให้ ไร้สาระ เอวัง